

Черній А. А., студент
Науковий керівник: Гузенко О. П.
*к.е.н., доцент, доцент кафедри цивільного та господарського права,
Криворізький навчально-науковий інститут
Донецького юридичного інституту МВС України*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУТНІСНОГО ЗМІСТУ ДЕФІНІЦІЇ «ДІЛОВА АКТИВНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ»

Вітчизняні підприємства розвиваються в умовах кризових явищ економічного змісту, а як наслідок, втрачають певний рівень конкурентоспроможності, ділової активності та можливості формування власного іміджу на ринку попиту і пропозицій. Питання ділової активності підприємств розглядається науковцями під різним кутом зору, як правило з позиції проблем, котрі обрано для дослідження.

Як показують дослідження дефініція «ділова активність підприємств» за своїм змістом знаходиться в сфері наукових дискусій. До складу науковців, які займалися питаннями ділової активності підприємств доцільно включити: П. М. Марич [1], Р. С. Квасницьку [2], С. А. Кузнецова [3], К. В. Васьківську та О. А. Сич [4], І. О. Школьник [5] та інших. Науковці звертають увагу на той факт, що питання рівня ділової активності підприємств залишається доволі суперечливим, особливо з позиції визначення змістовності дефініції «ділова активність підприємств». Таке явище актуалізує обраний напрямок дослідження.

Варто зауважити на думку вітчизняного науковця П. М. Марич [1, с. 194] у широкому значенні дефініцію «ділова активність підприємств» доцільно розглядати як «... сукупність методів і заходів, що проводяться підприємством з метою підвищення його конкурентоспроможності на ринку». У вузькому розумінні, тобто під час аналізу фінансово-господарської діяльності, дефініцію «ділова активність підприємств» характеризує його виробничу й комерційну діяльність. Науковець вважає, що саме ділову активність підприємств з позиції

понятійної категорії варто розглядати як комплексне поняття, що розкриває можливості підприємств формувати власний іміджу серед конкурентів.

Р. С. Квасницька [2, с. 314] та С. А. Кузнецова [3, с. 118] висвітлюють у своїх наукових розробках змістовність процесу оцінювання ділової активності підприємств, визначають фактори впливу на її рівень, та звертають увагу на той факт, що дефініцію «ділова активність підприємств» доцільно визначати з двох ключових позицій:

- по-перше, з позиції процесу вибору оптимального співвідношення між наборами економічних ресурсів та окремо між обсягами виробництва і різноманітних видів продукції, робіт і послуг за допомогою цих ресурсів. Зазначену думку науковці пояснюють наступним чином: зростання ділової активності підприємства свідчатиме про підвищення прибутковості за умови оптимізації структури використання ресурсів та напрямків виробництва при незмінності інших умов.:

- по-друге, з позиції залучення основних інструментів теорії кругообігу ресурсів. Це пов'язано з тим, що процес кругообігу ресурсів підприємств охоплює усі без виключення ланки управління, що і забезпечує комплексний вплив на формування певного рівня ділової активності.

У своїй праці К. В. Васьківська та О. А. Сич [4, с. 208] пропонують також розглядати змістовність дефініцію «ділова активність підприємств» через процеси кругообігу ресурсів, проте вважають за доцільне доповнити її категоріями: «економічне зростання» та «економічний розвиток». Обґрунтовуючи власну позицію науковці звертають увагу на те, що понятійна категорія «економічне зростання» ідентифікується як регулярне та стійке розширення масштабів економічної діяльності шляхом постійного нарощування величини фінансових ресурсів (майна) підприємств, яке доцільно проводити до досягнення ринкової рівноваги (задоволення попиту усіх потенційних споживачів). Поняття «економічний розвиток» пов'язується з використанням на підприємствах масштабних за своїм змістом досягнень

інноваційного спрямування, що сприятиме формуванню у підприємств лідерських позицій на ринку попиту і пропозиції на ринку.

І. О. Школьник [5, с. 274] не лише визначає змістовність дефініції «ділова активність підприємств» (сукупність управлінських важелів націлених на підтримку іміджу підприємств на ринку попиту та пропозиції), а й наводить напрямки щодо її покращення: за рахунок зниження собівартості виробництва продукції, проте зберігаючи якісні параметри, адаптувати заходи щодо прискорення оборотності оборотних активів та підвищення ефективності їх використання, підвищувати ефективність використання майна, проводити швидшу реалізацію продукції, не затримувати її на складі, розширювати ринок збуту продукції власного виробництва.

Таким чином, визначення змістовності дефініції «ділова активність підприємств» показало, що більшість науковців пов'язують її з процесами кругообігу ресурсів підприємств, який торкається всі ланки управління. На даний час для стимулювання ділової активності підприємств необхідно створювати сприятливі умови щодо конкурентоспроможності, упровадження інновацій, здійснення інвестиційних вливань у виробничий процес, нарощування фінансових ресурсів.

Література

1. Марич П. М. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання : навч. посіб. Львів : «Магнолія 2006» 2011. 250 с.
2. Квасницька Р.С. Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва : навч. посіб. Львів : «Магнолія 2006», 2013. 631 с.
3. Кузнецова С. А. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. Київ : «Центр учбової літератури», 2014. 212 с
4. Васьківська К. В., Сич О. А. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. Львів : «ГАЛИЧ-ПРЕС», 2017. 236 с.
5. Школьник І. О. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. Київ : Ліра, К. 2015. 301 с. 3